

Bijbels perspectief

DE HEILIGE GEEST

studie

over de persoon en het werk van de Heilige Geest

IV.

De plaats van 'vuur' in de dienst van Jezus

Vroeg de menigte zich naar aanleiding van alle verschijnselen die zij zagen en hoorden op de allereerste Pinksterdag af: *wat wil dit toch zeggen*, ook als het gaat om de doop met vuur kan en mag die vraag gesteld worden. Die vraag kan dan zelfs in dubbele zin gesteld worden: wat bedoelt het én waarom.

Verwijst mogelijk het gegeven dat zich tongen als van vuur vertoonden en zich op de hoofden van allen die in de bovenzaal aanwezig waren zetten naar dit bijzondere gegeven (**Hand. 2:2**)? Waarover niet behoeft gespeculeerd te worden, is het gegeven dat 'vuur' en 'lijden' binnen het Nieuwe Testament ten nauwste aan elkaar verwant blijken, ja zelfs identiek aan elkaar. Met het oog op zijn naderende dood spreekt Jezus wat dat lijden aangaat over 'een doop' (**Luc. 12:50**). In een eerder stadium heeft Hij naar zijn discipelen aangegeven, dat wat Hem in die zin qua lijden zou overkomen ook hun deel zou worden (**Marc. 10:39**). Extra aandacht verdient de context waarin Jezus deze zwaar geladen woorden spreekt, Hij spreekt ze namelijk met het oog op 'de troon', 'het meeregeren' - een uiterst

belangrijk gegeven waarop in een later stadium teruggekomen moet worden.

De doop in het lijden, de doop met vuur, waarover Jezus spreekt, kent voor Hem als uiterste consequentie het sterven, het kruis. Spreekt Gods Woord evenwel ook niet over een met Hem meesterven (**Rom. 6:8**), meegekruisigd zijn en meegekruisigd leven (**Gal. 2:20**), ja, over een aan zijn dood gelijkvormig worden (**Rom. 6:5** dit vers laat in het Grieks zien dat het gaat om een proces) etc.? Is daaraan lijden, vuur vreemd? Is de weg van de graankorrel vrij van lijden, vuur (**Joh. 12:24**)? Is dat niet een uiterst pijnlijke weg? Sprak Jezus in zijn laatste woorden niet over gehaat worden? Spreekt Gods Woord niet over verdrukking voor ieder die godvruchtig wil leven (**2 Tim. 3:12**)? Kortom lijden, vuur: *Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame* (**2 Petr. 4:12** - let op het gebruikte begrip 'vuurgloed') - woorden uit de mond van een man die op de allereerste Pinksterdag een uiterst belangrijke plaats mocht innemen, Petrus. De realiteit van de woorden van **Marcus 10:39** - *[d]e beker, die Ik drink, zult gij drinken en met de doop, waarmee Ik gedoopt word, zult gij gedoopt worden* - hebben bijna al de discipelen letterlijk ervaren. (Lees ook eens **2 Timotheüs 1:8** waar Paulus 'lijden' zonder aarzelen verbindt aan 'de kracht - dunamis, het begrip dat gebruikt wordt om de Heilige Geest te duiden - van God'.) In deze zin spreekt Derek Prince terecht in zijn boekje *Grondslagen van het christelijk geloof deel 3, waterdoop en geestesdoop* op pagina 21 over een doop in het lijden.

Het kruis van Christus toont het vuur - lijden - op zijn heetst.

Ook beproeving als zodanig kan blijkens Gods Woord (zie o.m. **2 Petr. 4:12**) ervaren worden als lijden - vuur. Hier moet worden opgemerkt dat het spreken over 'verzoeking' in dezen onterecht is. De Bijbels laat nadrukkelijk weten dat God nooit verzoekt: *Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking (Jac. 1:13)*, wel kan en zal Hij beproeven. De duivel verzoekt. Maar in dat verzoeken van de duivel kan God wel degelijk aanwezig zijn in die zin dat Hij de duivel gebruikt als pianostemmer in ons leven. Met andere woorden het verzoeken van de duivel kan Hij toelaten om te beproeven - het ultieme bewijs daarvan vinden we in Job. Hoe is daar 'beproeven' duidelijk 'lijden'. Ook kan en mag verwezen worden naar het begin van de bediening van Jezus. Hij wordt door de Heilige Geest naar de woestijn geleid om... *verzocht te worden door de duivel (Matt. 4:1, Luc. 4:1)*. Een door God de Vader, middels de Heilige Geest geleid, beproefd worden. Is het niet opmerkelijk dat die verzoeking zo direct volgt op het gebeuren dat de duif - de Heilige Geest - op Hem neerstreek (**Luc. 3:22**)? Hoewel de duivel Hem voortdurend tijdens zijn bediening dwars zat (denk aan de confrontatie met de farizeeën en schriftgeleerden en met zeker de demonische machten in diverse mensen), zien we hem zich in alle kracht manifesteren toen het voor Jezus uitliep op het kruis (zie **Luc. 22:3** waar blijkt hoe satan zich opmaakt voor dat moment). Een in relatie tot het (aankomend) lijden van Jezus in het oogspringend moment is opgetekend in **Mattheüs 16:22**. Jezus leed in deze incidenten in feite al vooraf aan zijn kruisdood (let eens op wat met betrekking tot zijn lijden wordt gezegd (**Hebr. 5:8**)).

Vanuit wat Jezus onder meer zegt in **Johannes 13:16** wordt duidelijk dat wat zijn weg was, ook de weg van elke discipel van Hem is. (Vergelijk in relatie hiermee en het eerder aangehaalde **Hebreeen 5:8** eens wat Petrus schrijft - en houd daarbij met betrekking tot hem in gedachten **Mattheüs 16:22** - in **1 Petrus 1:6 en 7**. Ook hier komt het begrip 'vuur' weer aan bod. Het doel? Om de echtheid van het geloof te beproeven. Zie daarvoor ook **Jacobus 1:2-4**.) De man die Jezus van de weg naar het kruis wilde afhouden, sprak de opmerkelijke woorden: *Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid (1 Petr. 4:12 en 13)*. Het lijden van een kind van God wordt hier getrokken in het verlengde van het lijden van de Zoon van God.

Wanneer we kijken waarop het lijden uitmondt volgens Petrus: de openbaring zijner heerlijkheid - zien we ook hier een parallel met Jezus: *Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood (Jes. 53:12)*. Dit laatste tekstvers sluit aan bij wat er staat in **Hebreeen 12:2** *Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods*. Voor Jezus lag het Christus zijn, Messias zijn, het koningschap - de troon in het verschieft, idem voor het kind van God! Het doel van het lijden bij Jezus én het kind van God is *heerlijkheid, de troon*. Het zuiverste goud is gelouterd goud.

Maar weinig christenen die geloven in de volheid (vervulling, doop) van/in/met de Heilige Geest erkennen de daaraan onlosmakelijk verbonden doop

in het lijden, de doop met vuur. Voor hen geldt alleen (soms tot in extreme mate) de bergtop ervaring, overwinning en voorspoed (denk bijvoorbeeld aan de voorstanders van de welvaartstheologie). Alles wat daartoe niet bijdraagt, wordt gezien en beleefd als van de tegenstander. Lijden lijkt in het woordenboek van maar weinig christenen een plaats te krijgen en dat terwijl juist dat de echtheid, zoals het louteren de echtheid van het goud, aantoonst. Beproeving kweekt volharding en volharden tot het einde geeft de kroon - het met Christus meeregeren. Hoe rijk is hier het woord van de *verheerlijkte* Heer: *Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren ~~voor~~ uit de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen (Openb. 3:10* - de grondtekst spreekt niet over 'voor', maar uitdrukkelijk over 'uit' - 'ek' in het Grieks), een woord dat zelfs in maranathakring liever als niet voor de op de wederkomst gerichte christen bestemd wordt gezien. Als de Bruidegom het lijden niet bespaard is gebleven, zal het dan de bruid wel bespaard blijven?

In Jezus dienst komt de doop met vuur nadrukkelijk naar voren met als climax het kruis, dat uiteindelijk de poort naar de troon - kroon - blijkt! Elke discipel van de Heer die verlangt naar de vervulling in/met de Geest moet onherroepelijk rekenen met de daarbij onlosmakelijk horende doop in het lijden - de doop met vuur. Een doop te dragen in *juist* de kracht - dunamis - van God, de Heilige Geest. Een doop die leidt tot het deelhebben aan de heerlijkheid van de Zoon, het rijk van Christus. Niet voor niets verbindt Petrus het lijden, het vuur, met de *hoop* van 'een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen [is] weggelegd' (1 Petr. 1:4) terwijl hij in relatie daarmee nadrukkelijk spreekt over 'bewaard worden in de kracht - dunamis! - Gods' (vers 5) en dan vervolgens het lijden benoemend (vers 6) en de parallel trekt met het louteren van goud (vers 7). Wordt de Heilige Geest niet daarom 'het onderpand van onze erfenis' genoemd? ...*de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis (Ef. 1:13,14)*! Zou er op grond van het voorgaande niet gesteld kunnen worden dat de doop met vuur het 'prijskaartje' is dat hangt aan de doop in de Heilige Geest?

Tot slot van dit deel van de studie over de Heilige Geest nog dit:

Zagen we dat de vervulling in/met de Heilige Geest een eschatologische geladenheid heeft (dit wil zeggen dat ze verbonden is met wat hoort onder de noemer wederkomst), ze heet zoals we zagen *het onderpand van de erfenis (Ef. 1:14)*, ook de doop met vuur heeft een dusdanige geladenheid. Dit niet alleen omdat het loutert met het oog op het straks deel kunnen hebben aan de erfenis, maar tegelijk (en vooral) omdat het tegen het moment van de wederkomst van Jezus (het moment dat het 'onderpand' overgaat in de volle 'erfenis') een toespitsing krijgt in *negatieve* zin: het vuur van het oordeel.

Hier mag nog eens verwezen worden naar **Openbaring 3:10** en dan met name naar dat deel dat spreekt over '*de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal*'. We zien hier Geest en vuur samen en dan wat betreft de wereld, de Geest die overtuigt van *zonde, gerechtigheid en... o o r d e e l* - wie niet koos komt onder het vuur van het oordeel. Voor elk volhardend kind van God (die de Heilige Geest heeft ontvangen 'die de wereld niet ontvangen kan' (**Joh. 14:17**)) komt de *uitredding*.

Het aanhalen van **Johannes 14:7** brengt bij het spreken van Jezus over de Heilige Geest aan het einde van zijn leven en bediening op aarde. In de volgende studie staan we daarbij in het bijzonder stil.

Voor vragen en reacties wordt verwezen naar de mogelijkheid tot contact zoals aangegeven op de site.